

Sygn. akt VIII RC 534/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

S., dnia 4 lutego 2019 r.

Sąd Rejonowy Szczecin-Centrum w Szczecinie VIII Wydział Rodzinny i Nieletnich w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Karol Paździoch

Protokolant: st. sekretarz sądowy Beata Brocka

po rozpoznaniu w dniu 21 stycznia 2019 r. w Szczecinie

na rozprawie sprawy

z powództwa małoletniego C. H.

przeciwko Z. H.

o podwyższenie alimentów

oraz z powództwa wzajemnego Z. H.

przeciwko małoletniemu C. H.

o obniżenie alimentów

I. podwyższa alimenty należne małoletniemu powodowi (pozwanemu wzajemnemu) C. H. od pozwanego (powoda wzajemnego) Z. H. z kwoty po 1300 (jeden tysiąc trzysta) złotych miesięcznie, orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 kwietnia 2014 roku, wydanym w sprawie X RC 1522/14, zmienionym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 czerwca 2015 r. wydanym w sprawie I ACa 249/15, do kwoty po 1400 (jeden tysiąc czterysta) złotych miesięcznie, płatnej z góry do dnia 10 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, poczynając od 5 października 2017 roku;

II. oddała w pozostałej części powództwo główne oraz w całości powództwo wzajemne;

III. nakazuje pobrać od pozwanego (powoda wzajemnego) Z. H. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego Szczecin-Centrum w Szczecinie kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów sądowych;

IV. znosi między stronami koszty procesu;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt VIII RC 534/17

UZASADNIENIE

W dniu 26 września 2017 r. małoletni C. H., reprezentowany przez przedstawiciela ustawowego w osobie swojej matki M. H., wniósł pozew przeciwko Z. H. o podwyższenie alimentów z kwoty po 1.300 zł miesięcznie, zasądzonych wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa 249/15, do kwoty po 1.900 zł miesięcznie, płatnych z góry do dnia 10. każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminu płatności którejkolwiek z rat, poczynawszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że od czasu ostatniego orzeczenia o wysokości alimentów od pozwanego na rzecz małoletniego powoda upłynęły ponad dwa lata. W tym okresie nastąpiła zasadnicza zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda, w szczególności w związku z realizacją przez małoletniego obowiązku szkolnego oraz ze zdiagnozowaniem u niego rumienia wielopostaciowego. W związku z powyższym, zdaniem strony powodowej, wzrosły usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda o kwotę 1.000 zł miesięcznie (k. 2-4).

W odpowiedzi na pozew, wniesionej w dniu 20 października 2017 r., pozwany Z. H., reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie adwokata, wniósł o oddalenie powództwa w całości. Jednocześnie wniósł powództwo wzajemne o obniżenie alimentów z kwoty po 1.300 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie. Ponadto wniósł o zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swoich żądań pozwany zakwestionował zasadność wzrostu kosztów utrzymania powoda, zarówno co do istoty, jak i co do wysokości. Wbrew twierdzeniom strony powodowej, w sposób istotny pogorszyła się sytuacja finansowa pozwanego. Nadto pozwany wspomaga finansowo swoją matkę, która znajduje się w trudnej sytuacji finansowej, przekazując jej miesięcznie kwotę 500-700 zł (k. 80-84).

Pismem z dnia 19 września 2018 r. strona powodowa zmieniła powództwo, rozszerzając jego zakres o kwotę 100 zł, tj. do kwoty po 2.000 zł miesięcznie. W uzasadnieniu wskazano, że w związku z rozpoczęciem przez powoda kolejnego roku szkolnego, w III klasie, pojawiły się nowe wydatki z tym związane, w kwocie 211,47 zł (k. 988).

W odpowiedzi na zmianę powództwa Z. H. wniósł o oddalenie powództwa w całości, kwestionując zasadność ponoszonych dodatkowo przez powoda kosztów, w szczególności zakupu instrumentu muzycznego i zorganizowania wycieczki do T., zważywszy na fakt, iż matka dziecka była poinformowana przez pozwanego o jego trudnej sytuacji finansowej (k. 969).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

C. H. urodził się w dniu (...) w S. ze związku (...). Związek małżeński rodziców małoletniego został rozwiązany przez rozwód wyrokiem Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt X RC 1522/14, bez orzekania o winie. Wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim Sąd powierzył M. H., jednocześnie ograniczając władzę rodzicielską Z. H. do prawa współdecydowania o przyszłych istotnych sprawach dziecka. Kosztami utrzymania i wychowania C. H. Sąd obciążył oboje rodziców i z tego tytułu zasądził od Z. H. na rzecz małoletniego alimenty w kwocie po 600 zł miesięcznie. Sąd nie orzekł o kontaktach Z. H. z małoletnim.

W następstwie apelacji M. H. Sąd Apelacyjny w Szczecinie wyrokiem z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa 249/15, zmienił powyższy wyrok, zasądzając alimenty na rzecz małoletniego C. H. w kwocie po 700 zł miesięcznie do sierpnia 2015 r. włącznie, a poczynając od września 2015 r. w kwocie po 1.300 zł miesięcznie.

Dowód:

1. odpis skrócony aktu urodzenia C. H., w aktach sprawy X RC 1522/14, k. 7,
2. wyrok Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 2 grudnia 2014 r., sygn. akt X RC 1522/14, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 116,
3. wyrok Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 11 czerwca 2015 r., sygn. akt I ACa 249/15, k. 207.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów M. H. miała 40 lat. Posiadała wykształcenie wyższe prawnicze. Od 1 października 2004 r. pracowała w (...) S.A. w Centrum (...). Zatrudniona była na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku kierownika Zespołu (...). Średnie przeciętne wynagrodzenie miesięczne otrzymywała w kwocie netto ok. 4.496 zł miesięcznie. Nadto okresowo

otrzymywała premie uznaniowe, ale z uwagi na korzystanie w ostatnim czasie ze zwolnień lekarskich, mogła ich nie otrzymywać, miała także w związku z tym za okres zwolnień niższe zarobki.

M. H. spłacała raty kredytu w wysokości po 120 zł miesięcznie, zaciągniętego na zakup telewizora i komputera, oraz raty kredytu w kwocie 1.252 zł miesięcznie, zaciągniętego na zakup mieszkania, w którym mieszkała z małoletnim powodem.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 108-111,
2. zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 87.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów małoletni C. H. mieszkał wraz ze swoją matką w 3-pokojowym mieszkaniu przy ul. (...) X 37/5. Bieżące koszty utrzymania obejmowały czynsz w kwocie 355 zł miesięcznie. W mieszkaniu nie było gazu, a energią elektryczną ogrzewana była także woda. W związku z tym matka powoda ponosiła opłatę za energię elektryczną w kwocie ok. 450 zł miesięcznie. Miała możliwość ogrzewania kominkowego, ale z uwagi na trudności związane z przynoszeniem drewna przewidywała również dogrzewanie mieszkania urządzeniami elektrycznymi. Na zakup drewna wydawała 1.800 zł rocznie, tj. 150 zł miesięcznie. Ponosiła również opłatę za Internet i telewizję kablową w kwocie 75 zł miesięcznie oraz za telefon w kwocie 40 zł miesięcznie. Matka powoda planowała zakup samochodu i w związku z tym wynajęła garaż za cenę 100 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 108-111,
2. potwierdzenie przelewu bankowego za energię elektryczną, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 31-36,
3. faktury VAT za energię elektryczną, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 57-59,
4. potwierdzenie przelewu bankowego za czynsz, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 48-50,
5. potwierdzenie opłaty za Internet i telewizję kablową, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 51-56,
6. asygnata na zakup drewna, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 60-61v,
7. potwierdzenie przelewu bankowego za wynajem garażu, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 102,
8. potwierdzenie przelewu bankowego za telefon, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 103.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów małoletni C. H. miał 4,5 roku. Od dwóch lat uczęszczał do przedszkola. Rodzice wspólnie wybrali dla syna prywatne przedszkole (...) przy ul. (...). Opłata za przedszkole początkowo wynosiła 940 zł miesięcznie. Pozwany wynegocjował niższą cenę i zawarł umowę na kwotę 590 zł miesięcznie, a z materiałami przedszkolnymi na kwotę 620 zł miesięcznie. Małoletni otrzymywał w ramach ww. opłaty pełne wyżywienie – 4 posiłki dziennie. Oboje rodzice chcieli, aby dziecko uczęszczało do tego przedszkola do ukończenia klasy „o”. Czasem M. H. jeździła z synem do przedszkola autobusem i ponosiła koszty tego dojazdu.

Ponadto wydawała miesięcznie na zakup odzieży syna 300 zł miesięcznie, na środki czystości i doraźne wydatki 150 zł miesięcznie, na zabawki, kino, lody 200 zł miesięcznie, na wyjazdy wakacyjne 100 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14,
k. 108-111,

2. umowa o świadczenie usług w zakresie wychowania przedszkolnego, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k.
63-65, 179-181.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów małoletni C. H. nie chorował na żadne przewlekłe choroby, ale okresowo przeziębiał się, czasem wymagał terapii antybiotykami. Przeciętnie na leki dla syna jego matka wydawała 60 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14,
k. 108-111.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów Z. H. miał 38 lat, posiadał wykształcenie wyższe, z zawodu był informatykiem. Od 2013 r. prowadził własną działalność gospodarczą w branży budowlanej pod nazwą (...). Zajmował się budową domów z paneli. Wykonywał czynności marketingowe, zatrudniał podwykonawców, a przy pracach wykonawczych jedynie pomagał w razie potrzeby. Zakończył wówczas jedno zlecenie i za okres ok. pięciu miesięcy, po opłaceniu materiałów, zarobił ok. 30.000 zł. Z tego musiał ponieść koszty zatrudnienia podwykonawców. Miał również podpisaną umowę z drugim klientem, ale nie zostały zakończone formalności związane z pozwoleniem na budowę. Na pracę przeznaczał przeciętnie 4-5 godzin dziennie.

Pozwany spędził w tym czasie 3 tygodnie w B.. Mieszkał w domu modelowym producenta paneli, z którym współpracował. Pojechał tam z zamiarem uzyskania informacji w zakresie swojej działalności, a także odpoczynku.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14,
k. 111-113.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów Z. H. był współwłaścicielem, wraz z kolegą, działki rolnej w Dobrej (...) o powierzchni 3.500 m², na której usytuowany został modelowy dom o powierzchni 25 m², jaki oferował swoim klientom i w jakim wówczas zamieszkał. Za energię elektryczną ponosił opłatę w kwocie 300-400 zł w sezonie grzewczym, a w pozostałym czasie po 200 zł miesięcznie. Nie miał podłączonej energii, korzystał z podłączeń sąsiada i płacił połowę jego rachunków. Za telefon płacił 40 zł miesięcznie.

Dwa lata wcześniej sprzedał swoją działkę ogrodową za cenę ok. 100.000 zł i jeszcze w tym czasie posiadał oszczędności z tego tytułu.

Z. H. był również właścicielem 20-letniego samochodu marki B., kupionego w 2005 r. i 10-letniego samochodu marki M. (...), zakupionego na początku 2014 r. za cenę 40.000 zł.

Na wyżywienie wydawał 200-300 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14,
k. 111-113.

W czasie ostatniego orzekania w przedmiocie alimentów pozwany spotykał się z synem w niedziele oraz zabierał go z przedszkola we wtorki i czwartki, po czym odwoził do domu wieczorem. Pozwany stale płacił za przedszkole syna. Ostatnio zapłacił jednorazowo kwotę 4.720 zł, tj. za osiem miesięcy z góry, od grudnia 2014 roku do końca lipca

2015 roku. Powódce przekazywał na potrzeby syna kwotę 600 zł miesięcznie, a w czasie, kiedy opłata za przedszkole wynosiła 940 zł miesięcznie, przekazywał różnicę w kwocie 260 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 108-111,
2. przesłuchanie Z. H., w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 111-113,
3. korespondencja e-mailowa, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 16.

Obecnie M. H. ma 42 lata. W dalszym ciągu pracuje w (...) S.A. w Centrum (...) na stanowisku kierownika Zespołu (...). Zatrudniona jest na umowę o pracę na czas nieokreślony, w pełnym wymiarze czasu pracy, za wynagrodzeniem zasadniczym w kwocie 6.598 zł brutto miesięcznie tj. ok. 4.664 zł netto. Ostatnio pracowała w godzinach nadliczbowych, za które otrzyma kwotę 300 zł; nie są one jednak regularne. Oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymuje dodatkowo 2-3 razy w roku premię w kwocie od 1.000 do 4.000 zł; średnio 2.500 zł, co w skali roku daje kwotę 6.250 zł tj. ok. 520 zł miesięcznie. Korzysta również z funduszu socjalnego w kwocie 600 zł rocznie tj. 50 zł miesięcznie oraz ze świadczenia socjalnego na święta w kwocie 400-500 zł; w 2017 roku była to kwota 1.000 zł tj. ok. 83 zł miesięcznie. Dwa lata temu korzystała z dofinansowania do wypoczynku tzw. wczasów pod gruszą. Nie otrzymuje dodatkowego wynagrodzenia rocznego. Łącznie dochody M. H. wynikające ze stosunku pracy wynoszą ok. 7.251 zł brutto miesięcznie tj. ok. 5.119 zł netto. M. H. jest właścicielką mieszkania przy ul. (...) w S. o powierzchni 32 m², które wynajmuje za kwotę 800 zł miesięcznie. Poza wymienionymi, nie posiada innych nieruchomości ani dochodów.

Wobec powyższego obecnie łączne dochody M. H. wynoszą 5.919 zł netto miesięcznie.

M. H. w dalszym ciągu spłaca pożyczkę, zaciągniętą z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych na cele remontowo-budowlane, w ratach miesięcznych po 256 zł. Spłata ostatniej raty przypada na początku 2019 roku. Ma również zaciągnięty kredyt hipoteczny we frankach szwajcarskich na zakup mieszkania, w którym obecnie mieszka z małoletnim. Kredyt zaciągnęła w 2015 r., jeszcze przed rozwodem. Spłaca go w miesięcznych ratach po ok. 750 zł.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., k. 175-176,
2. informacja o zarobkach, k. 49,
3. informacja o podwyżkach wynagrodzeń dla pracowników (...), k. 47-48,
4. umowa pożyczki na cele remontowo-modernizacyjne, k. 236-237.

Obecnie małoletni C. H. wraz ze swoją matką mieszka w tym samym mieszkaniu przy ul. (...) X 37/5.

Bieżące koszty utrzymania mieszkania obejmują czynsz w kwocie 450 zł miesięcznie, opłatę za energię elektryczną w sezonie grzewczym w kwocie ok. 900 zł co dwa miesiące, a w sezonie letnim w kwocie ok. 600 zł co dwa miesiące. Średnie koszty za energię elektryczną wynoszą 750 zł miesięcznie [(6 miesięcy x 900 zł + 6 miesięcy x 600 zł) / 12 miesięcy]. W mieszkaniu nie ma gazu, ogrzewanie mieszkania jest elektryczne. W mroźne dni mieszkanie dogrzewane jest kominkiem. Na zakup drewna potrzebna jest kwota ok. 1.000 zł w skali roku tj. ok. 83 zł miesięcznie. Za Internet i telewizję kablową opłata wynosi 100 zł miesięcznie. Nadto podatek od nieruchomości w kwocie 89 zł na rok tj. ok. 7 zł miesięcznie oraz opłata za wieczyste użytkowanie nieruchomości w kwocie 80 zł rocznie tj. ok. 7 zł miesięcznie. Ubezpieczenie mieszkania wynosi 261 zł na rok tj. ok. 22 zł miesięcznie.

Łączne koszty utrzymania mieszkania wynoszą 1.419 zł miesięcznie, z czego na małoletniego powoda przypada 1/2 tych kosztów, tj. ok. 710 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., k. 175-176,
2. potwierdzenie przelewu bankowego za czynsz, k. 65-68,
3. potwierdzenie przelewu bankowego za Internet i telewizję, k. 69-71,
4. faktury VAT za energię elektryczną, k. 74-75, 226-227,
5. polisa ubezpieczeniowa (...), k. 230-232,
6. informacja o wysokości czynszu, w aktach sprawy o sygn. X RC 1522/14, k. 177-177v.

Obecnie małoletni C. H. ma 7 lat. Uczęszcza do II klasy Niepublicznej Szkoły Podstawowej „Promyk Szkoła jak Dom” w S.. Czesne za rok szkolny 2016/2017 wynosiło 590 zł miesięcznie. W ramach chesnego, oprócz obowiązkowych zajęć dydaktyczno-naukowych, uczeń ma zapewnioną naukę języka angielskiego (5 godz./tydz.) i niemieckiego (2 godz./tydz.), karate lub tańce do wyboru, zajęcia z piłką, basen, kreatywny komputer, klub kreatywnego myślenia ze szkolnym psychologiem, edukację muzyczną z nauczycielem specjalistą (1 godz./tydz. każdy) oraz inne koła zainteresowań.

W związku z realizacją obowiązku szkolnego do usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego należy zaliczyć: zakup podręcznika do j. angielskiego w kwocie 100 zł tj. ok. 8 zł miesięcznie (pozostałe podręczniki otrzymuje bezpłatnie), wyprawki szkolnej w łącznej kwocie 500 zł (w tym tornistra za kwotę 100 zł) tj. ok. 42 zł miesięcznie. Tornister małoletni wymienia raz do roku. Ponadto ponosi opłaty: na ubezpieczenie w kwocie 40 zł tj. ok. 3 zł miesięcznie, na radę rodziców 50 zł na semestr tj. ok. 8 zł miesięcznie, na składkę klasową 50 zł na rok tj. ok. 4 zł miesięcznie, na comiesięczne wyjścia do kina po 11 zł, składkę na dzień nauczyciela - 20 zł tj. ok. 2 zł miesięcznie, wyjazd do S. do teatru na sztukę polsko-niemiecką - 45 zł tj. ok. 4 zł miesięcznie. Małoletni uczestniczy w corocznych wycieczkach szkolnych, których koszt wynosi ok. 600 zł tj. 50 zł miesięcznie. Wpłacił również zaliczkę w kwocie 100 zł tj. ok. 8 zł miesięcznie na poczet wycieczki do T., która odbędzie się w kwietniu 2019 r.

Łączne koszty realizacji obowiązku szkolnego wynoszą 730 zł miesięcznie.

Do usprawiedliwionych indywidualnych kosztów utrzymania małoletniego należy zaliczyć również koszty żywienia w kwocie 600 zł miesięcznie, zakupu odzieży i obuwia w kwocie 300 zł miesięcznie, opłatę za telefon komórkowy w kwocie 40 zł miesięcznie oraz środki czystości i higieny w kwocie 40 zł miesięcznie.

Wobec powyższego łączne indywidualne koszty utrzymania małoletniego wynoszą 980 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., k. 175-176,
2. umowa o kształcenie dziecka, k. 8-13,
3. umowa o kształcenie muzyczne dziecka, k. 14-19, 138-143,
4. propozycja ubezpieczenia (...), k. 28-29,
5. umowa użyczenia instrumentu muzycznego, k. 76-77, 212-213,

6. plan lekcji, k. 22,
7. dowody wpłaty KP, k. 20-21, 78, 144, 150, 214,
8. potwierdzenie przelewu bankowego, k. 144a,
9. umowa o świadczenie usług telekomunikacyjnych, k. 228-229v.

Obecnie małoletni C. H. jest dzieckiem ogólnie zdrowym. Miał zdiagnozowany rumień wielopostaciowy. W okresie od 24.08.2015 r. do 28.08. 2015 r. oraz od 09.11.2015 r. do 12.11.2015 r. był hospitalizowany na Oddziale Dermatologii i Alergologii w Szpitalu Wojewódzkim w S.. Pobyt matki w szpitalu jako opiekuna, w celu sprawowania opieki nad dzieckiem, kosztował 80 zł. Małoletni otrzymywał wówczas leki sterydowe i maści, obecnie otrzymuje probiotyki, które kosztują 35 zł miesięcznie. Małoletni jest alergikiem. Uczulony jest m.in. na czekoladę, marchew i pomidor. Ma wadę zgryzu, musi nosić aparat ortodontyczny, którego koszt wynosi 500 zł, tj. ok. 42 zł miesięcznie. Aparat będzie musiał nosić przez następne 3-4 lata, wymieniany jest on corocznie. Obecnie leczy się prywatnie u lekarza ortodonta. Jedna wizyta kosztuje 50 zł. Wizyty kontrolne odbywają się co 6 tygodni, czyli łącznie 8 razy w ciągu roku, co daje koszt 400 zł rocznie, czyli 33 zł miesięcznie. Potrzebne są jednak trzy wizyty przed założeniem aparatu, których koszty wynoszą 150 zł, tj. ok. 13 zł miesięcznie. Od lutego 2018 roku jest możliwe leczenie w ramach ubezpieczenia w NFZ.

Wobec powyższego koszty poniesione przez małoletniego na leczenie i zakup leków wynoszą 123 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., k. 175-176,
2. karta informacyjna leczenia szpitalnego, k. 38-39,
3. zalecenia lekarza, k. 41,
4. faktura VAT za pobyt opiekuna, k. 40,
5. diagnoza stomatologiczna, k. 130,
6. faktura VAT za aparat ortodontyczny, k. 131,
7. wybrane informacje z wizyt pacjenta, k. 149,
8. faktura VAT za usługę ortodontyczną, k. 222.

W okresie ferii zimowych i wakacji małoletni wyjeżdżał z matką na wypoczynek. Przez kilka dni był z nią i jej koleżanką w K.; koszt pobytu wynosił 240 zł. W lipcu 2017 r. był na półkoloniach w T., koszty wypoczynku sfinansowała babcia małoletniego. W okresie wakacji był z matką na tygodniowym wypoczynku w Grecji, przebywał również u babci macierzystej. W ramach kontaktów z ojcem przebywał u babci ojczystej, zarówno w ferie, jak i w wakacje.

W styczniu 2018 r. przez 2 dni, w trakcie ferii zimowych, przebywał z matką i innymi osobami we W.. Koszt wynajęcia apartamentu dla sześciu osób wynosił 478 zł, z czego na małoletniego przypada 1/6 tej kwoty tj. ok. 80 zł oraz bilet kolejowy w obie strony na kwotę 36,85 zł. Łączny koszt wyjazdu małoletniego do W. wyniósł ok. 117 zł.

Usprawiedliwione szacunkowe koszty wypoczynku małoletniego wynoszą 2.400 zł na rok. tj. 200 zł miesięcznie.

Wobec powyższego, usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego C. H., obejmujące koszty utrzymania mieszkania w części przypadającej na małoletniego (710 zł), indywidualne koszty utrzymania (980 zł), koszty związane z realizacją obowiązku szkolnego (730 zł) i wypoczynkiem (200 zł), koszty leczenia i zakupu leków (123 zł) wynoszą łącznie 2.743 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie M. H., k. 175-176,
2. potwierdzenie przelewu bankowego za wypoczynek w K., k. 148,
3. potwierdzenie rezerwacji, k. 223,
4. kopia biletów kolejowych, k. 224-225.

Obecnie Z. H. ma 41 lat. W dalszym ciągu prowadzi działalność gospodarczą w branży budowlanej. Miesięcznie wykazuje dochód netto w kwocie ok. 3.000 zł.

W 2015 roku uzyskał dochód w kwocie 45.893,38 zł. Po uwzględnieniu składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 7.492,73 zł i podatku w kwocie 6.356,16 zł oraz ulgi na dzieci w kwocie 3.006,42 zł dochód netto pozwanego wynosił 35.050,91 zł tj. ok. 2.920 zł miesięcznie.

W 2016 roku uzyskał dochód w kwocie 12.848,75 zł. Po uwzględnieniu składek na ubezpieczenie społeczne w kwocie 9.260 zł i ubezpieczenia zdrowotne w kwocie 90 zł oraz podatku w kwocie 90 zł, dochód netto pozwanego wynosił 3.589 zł tj. ok. 300 zł miesięcznie.

W 2017 roku uzyskał dochód w kwocie 44.678,95 zł. Po odliczeniu podatku w kwocie 7.486,20 zł dochód netto pozwanego wynosił 37.192,75 zł tj. ok. 3.100 zł miesięcznie.

Do kosztów uzyskania przychodu Z. H. wlicza opłaty za telefon, koszty eksploatacji pojazdów i inne koszty związane z działalnością firmy.

Z. H. jest obecnie właścicielem 5. samochodów i przyczepy kempingowej, które eksploatuje w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą.

Posiada samochód ciężarowy marki FS L., rok prod. 1997, zakupiony 14.05.2015 r., samochód osobowy marki B. (...), rok prod. 1995, zakupiony 22.08.2006 r., samochód osobowy marki M. (...), rok prod. 2004, zakupiony 29.01.2014 r., przyczepę specjalną kempingową marki (...), rok prod. 1986, zakupioną 08.09.2015 r.

W 2018 roku kupił samochód osobowy marki H. (...), rok prod. 1998 (11.03.2018 r.) oraz samochód osobowy marki B. (...), rok prod. 2000 (21.06.2018 r.).

Samochód osobowy marki B. używany jest przez pozwanego również do celów prywatnych. W zakupionej ponad dwa lata temu przyczepie kempingowej przechowuje narzędzia, stanowi ona również schronienie na budowie.

Z. H. ma zaległości w płatnościach za wynajmowanie nieruchomości na cele działalności gospodarczej przy ul. (...) w S., w tym lokalu użytkowego w kwocie 2.531,33 zł i dzierżawy terenu w kwocie 886,79 zł. Zalega również z opłatami za energię elektryczną w kwocie 293,20 zł oraz płatnościami na rzecz (...) Sp. z o.o. na kwotę 1.390,73 zł. Łączna kwota zaległości w płatnościach wynosi 3.711,32 zł.

Z. H. zamierza kontynuować prowadzoną obecnie działalność gospodarczą. Nie szuka innej pracy, także jako informatyk, którym jest z wykształcenia, ponieważ długo nie pracował w tym zawodzie i nie ma bieżącej wiedzy o systemach informatycznych.

Z. H., poza małoletnim powodem, nie ma na utrzymaniu innych dzieci ani żadnych innych osób. Płaci na syna alimenty w kwocie po 1.300 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., k. 248-251,
2. zeznanie podatkowe PIT-36 za rok 2015, k. 89-91v,
3. zeznanie podatkowe PIT-36 za rok 2016, k. 93-95v,
4. zeznanie podatkowe PIT-36 za rok 2017, k. 263-268,
5. informacja PIT/B za rok 2015, k. 88-88v,
6. informacja PIT/B za rok 2016, k. 92-92v,
7. informacja PIT/B za rok 2017, k. 269-270,
8. informacje (...), k. 946-953v, 1013-1015,
9. przypomnienie o zapłacie, k. 970,
10. wezwania do zapłaty, k. 971-976.

Obecnie Z. H. mieszka sam w tym samym domku letniskowym w Dobrej. Domek ma 25 m² powierzchni i strych, posadowiony jest na działce o powierzchni 1.000 m². Pozwany jest jedynym właścicielem tej nieruchomości. Płaci podatek od nieruchomości w kwocie 200 zł na rok, tj. ok. 17 zł na miesiąc. Koszty utrzymania domku obejmują opłatę za energię elektryczną w kwocie 700 zł co dwa miesiące tj. 350 zł miesięcznie, w domku nie ma gazu. Pozwany grzecznościowo korzysta z wody od sąsiada. Ponosi opłaty na telefon, którego używa również do celów służbowych, oraz Internet i telewizję, w łącznej kwocie 300 zł miesięcznie tj. w kwocie 150 zł miesięcznie przypadającej na domek.

Z. H. jest również właścicielem mieszkania przy ul. (...) w D., w którym obecnie mieszka jego matka. Czynsz za mieszkanie w kwocie 600 zł miesięcznie opłaca pozwany, natomiast pozostałe koszty utrzymania mieszkania ponosi jego matka. Matka pozwanego utrzymuje się z emerytury, którą otrzymuje w wysokości 1.200 zł netto miesięcznie. Oprócz wymienionych, pozwany nie posiada żadnych innych nieruchomości. W ciągu ostatnich trzech lat nie zbył nieruchomości.

Łączne bieżące koszty ponoszone przez Z. H. na utrzymanie domku i ww. mieszkania wynoszą 1.117 zł miesięcznie.

Do celów prywatnych używa samochodu osobowego marki B., w związku z czym ponosi, co najmniej w połowie, koszty jego eksploatacji obejmujące ubezpieczenia pojazdu, badania techniczne, bieżące naprawy oraz zakup paliwa. Do usprawiedliwionych kosztów eksploatacji samochodu należy zaliczyć kwotę 500 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., k. 248-251.

Do indywidualnych usprawiedliwionych kosztów utrzymania pozwanego należy zaliczyć koszty wyżywienia w kwocie 400 zł miesięcznie, na zakup odzieży 100 zł miesięcznie (wydaje niewielkie kwoty), na kosmetyki i środki higieny 50 zł miesięcznie.

Łączne indywidualne usprawiedliwione koszty utrzymania pozwanego wynoszą 550 zł miesięcznie.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., k. 248-251.

Z. H. jest osobą ogólnie zdrową, stosuje jedynie maści na zmiany skórne. Wydaje na nie kwotę ok. 150 zł miesięcznie. Nie pali papierosów, alkohol kupuje okazjonalnie.

Wobec powyższego łączne koszty utrzymania Z. H., obejmujące koszty utrzymania domku oraz koszty indywidualne i zakup leków, wynoszą 1.817 zł miesięcznie, bez kosztów utrzymania samochodu.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., k. 248-251.

Z. H. z synem kontaktuje się nie tylko w terminach ustalonych ugodą sądową, ale i poza tymi terminami, za zgodą matki powoda, a nawet na jej prośbę. W styczniu, lutym, marcu i październiku małoletni przebywał u ojca przez połowę każdego miesiąca. W czasie realizacji kontaktów małoletni nie ma żadnej wyprawki ani pieniędzy od matki. Nie otrzymuje pieniędzy od matki, kiedy wyjeżdża z ojcem na wakacje. W tym czasie małoletni jest na wyłącznym utrzymaniu ojca. Pozwany ponosi koszty jego wyżywienia, kupuje synowi odzież i buty oraz środki higieniczne. Gdy syn przyjeżdża na kontakty chory lub przeziębiony, ojciec kupuje mu leki, ponieważ syn ich nie ma ze sobą. W terminach kontaktów pozwany odbiera syna ze szkoły, a po ich zakończeniu odwozi do szkoły. Często wówczas przebywają razem u matki pozwanego, jedzą tam obiad albo na mieście. Na wyżywienie syna i swoje pozwany przekazuje matce pieniądze. Podczas pobytu u pozwanego w domku w Dobrej małoletni spędzał czas z rówieśnikami, m.in. z dzieckiem ciotki powoda, która mieszka w odległości 800 m od pozwanego.

Pozwany kupuje synowi prezenty na święta i urodziny, najczęściej są to zabawki. Chodzi z nim do kina. Przez ostatnie dwa lata wyjeżdżał z synem na tydzień do swojej rodziny do Skandynawii. Podczas wakacyjnego pobytu w T. małoletni telefonował do ojca, aby go zabrał, ponieważ wszystkie dzieci siedzą w pokojach przy telefonach. W lipcu 2017 r. małoletni przebywał pod opieką babci, kiedy pozwany wychodził na 6 godzin do pracy.

O tym, że syn będzie chodził do szkoły muzycznej, pozwany został jedynie poinformowany. Pozwany zorganizował dla syna lekcję pokazową gry na saksofonie, któremu to się spodobało.

Matka małoletniego nie konsultowała z pozwanym zakupu aparatu ortodontycznego, jak i również wycieczek szkolnych.

Dowód:

1. przesłuchanie Z. H., k. 248-251,

2. bilet na prom, k. 110.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo główne małoletniego C. H. zasługiwało na uwzględnienie w części, natomiast powództwo wzajemne Z. H. nie zasługiwało na uwzględnienie w całości.

Żądania obu pozwów, głównego i wzajemnego, oparto o przepis art. 138 k.r.o., zgodnie z którym w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Poprzez zmianę stosunków, o których mowa w ww. przepisie należy rozumieć każdą zmianę w sferze osobistej i majątkowej, zarówno uprawnionego, jak i zobowiązanego, która wpływa na zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka, jak i możliwości zarobkowe rodzica, a w konsekwencji także na wysokość zobowiązania alimentacyjnego. Wskazuje się przy tym, że sama różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, uzasadnia przyjęcie, że nastąpił wzrost potrzeb dziecka, wynikający m.in. z rozpoczęcia przez nie edukacji szkolnej, socjalizacji rówieśniczej, czy większych potrzeb w zakresie wyżywienia, zakupu odzieży itp. Powyższe z kolei pociąga za sobą konieczność ponoszenia zwiększonych wydatków związanych z zaspokajaniem tych potrzeb przez rodziców dziecka (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965 r., I CZ 135/64, niepubl.).

Zakres świadczeń alimentacyjnych rodzica względem dziecka wyznacza natomiast przepis art. 135 § 1 k.r.o., w myśl którego zależy on od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zakres usprawiedliwionych potrzeb dziecka określa art. 96 k.r.o., zgodnie z którym rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie do pracy dla dobra społeczeństwa, odpowiednio do jego uzdolnień. Nie budzi wątpliwości, że każde dziecko musi mieć zapewnione podstawowe warunki egzystencji w postaci mieszkania, wyżywienia zapewniającego jego prawidłowy rozwój fizyczny, stosowną do wieku odzież, środki na ochronę zdrowia itp. Powyższe nie oznacza obowiązku rodziców zaspokajania wszelkich potrzeb ich małoletnich dzieci, lecz jedynie tych, które są niezbędne z punktu widzenia celu ich wychowania i przygotowania do pracy. W tym kontekście należy zauważyć, że rodzic, który w związku z utrzymaniem dziecka ponosi koszty znacznie przekraczające standardowe i niezbędne wydatki związane z utrzymaniem dziecka, nie może żądać od drugiego rodzica, w szczególności znajdującego się w trudnej sytuacji majątkowej, partycypacji w ogóle ponoszonych opłat, a jedynie w tej części, którą wyznacza dyspozycja art. 96 k.r.o.

Pozwany jest ojcem powoda, a zatem zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o. zobligowany jest do łożenia na utrzymanie małoletniego, który nie posiada majątku ani źródeł dochodów, a zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Powyższa okoliczność nie była kwestionowana przez pozwanego. Kwestionował on natomiast wysokość alimentów, żądając ich obniżenia z kwoty po 1.300 zł miesięcznie do kwoty po 900 zł miesięcznie. Natomiast przedstawicielka ustawowa małoletniego, działając w jego imieniu, żądała podwyższenia alimentów do kwoty po 1.900 zł miesięcznie, a następnie zmieniła powództwo, rozszerzając je o dodatkową kwotę 100 zł miesięcznie, tj. do kwoty 2.000 zł miesięcznie.

Ustalając wysokość alimentów należnych od ojca na rzecz małoletniego, Sąd wziął pod uwagę zarówno usprawiedliwione koszty związane z utrzymaniem małoletniego, jak i możliwości majątkowe i zarobkowe jego obojga rodziców.

Przy uwzględnieniu powyższego, rolą Sądu w pierwszej kolejności było ustalenie, czy od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów, nastąpiła przewidziana art. 138 k.r.o. zmiana stosunków.

Sąd doszedł do przekonania, iż zmiana taka miała miejsce, jednakże w niewielkim stopniu.

Należy zauważyć, iż od ostatniego orzeczenia w przedmiocie alimentów do chwili wytoczenia powództwa głównego w niniejszej sprawie minęło zaledwie 15 miesięcy, a do zamknięcia rozprawy – 2 lata i 4 miesiące, na których przestrzeni nastąpiło niewielkie zwiększenie cen towarów i usług oraz równie niewielka zmiana stosunków społeczno-gospodarczych w Polsce.

Aktualne koszty utrzymania małoletniego są nieznacznie wyższe od tych, które istniały w chwili orzekania w przedmiocie alimentów przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie, albowiem w tak krótkim czasie mogłyby one ulec diametralnej zmianie tylko w wyniku zdarzeń losowych, do których na szczęście nie doszło. Zdaniem Sądu, ustalone w stanie faktycznym koszty, wynikające z przesłuchania przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda oraz przedłożonych przez nią dokumentów, a przy tym ocenione przez pryzmat zasad doświadczenia życiowego i zawodowego, są adekwatne do potrzeb małoletniego powoda, w sposób naturalny związane z utrzymaniem osób w takim wieku oraz przy takim stanie zdrowia i z zachowaniem dotychczasowego standardu życia małoletniego.

Konieczność odwołania się do zasad doświadczenia życiowego i zawodowego w zakresie wydatków związanych z utrzymaniem wynikała z tego, że przedstawicielka ustawowa nie przedłożyła dokumentów, z których jednoznacznie wynikałaby wysokość wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego, a o ich wysokości nie mogą świadczyć same tylko subiektywne twierdzenia uprawnionego.

Na podstawie całokształtu zebranego w postępowaniu materiału dowodowego Sąd doszedł do przekonania, iż usprawiedliwione wydatki na sfinansowanie potrzeb małoletniego C. H. wynoszą ok. 2.743 zł miesięcznie. Kwota ta

obejmuje partycypację powoda w 1/2 bieżących kosztów utrzymania mieszkania, koszty związane z obowiązkiem szkolnym, koszty leczenia i zakupu leków oraz indywidualne wydatki powoda.

Za nieusprawiedliwione Sąd uznał koszty ponoszone przez małoletniego na ponadprogramową edukację w prywatnej szkole muzycznej i związane z tym koszty dodatkowe, takie jak wynajęcie instrumentu czy wyjazdy na warsztaty saksofonowe, a także zajęcia dodatkowe z robotyki i ceramiki oraz udział w zajęciach (...). Niewątpliwie wpływają one pozytywnie na funkcjonowanie małoletniego powoda, wzbogacają go intelektualnie, stymulują zdolności manualne, jednak nie jawią się jako fundamentalne, konieczne dla jego rozwoju. Stanowią raczej swojego rodzaju pożyteczne hobby realizowane w wolnym czasie. Tego typu wydatki trudno uznać za należące do niezbędnych. Ponadto twierdzenia matki, iż edukacja małoletniego w szkole muzycznej oraz jego udział w zajęciach dodatkowych stanowią przejaw wyłącznej inicjatywy jego ojca, są gołosłowne. Pozwany zdecydowanie temu zaprzecza. O tym, że syn będzie chodził do szkoły muzycznej, został jedynie poinformowany przez M. H.. Nadto matka powoda ponosi kolejne koszty, w tym, ostatnio, na zakup instrumentu muzycznego, na który zaciągnęła kredyt, co również nie jest wydatkiem usprawiedliwionym. Należy także wskazać, iż w ramach prywatnej szkoły podstawowej małoletni ma zapewnioną taką ilość zajęć wykraczających poza podstawę programową, że korzystanie z kolejnych może odbywać się tylko kosztem jego czasu wolnego, który w tym wieku powinien jeszcze poświęcać na zabawę i wypoczynek.

Zdaniem Sądu, jeżeli matka powoda uważa, że dziecko powinno brać udział w zajęciach, których koszty nie mieszczą się w pojęciu usprawiedliwionych, to jest zobligowana liczyć się z koniecznością samodzielnego ponoszenia tych kosztów.

Na kanwie niniejszej sprawy tutejszy Sąd podziela stanowisko Sądu Okręgowego w Szczecinie, wyrażone w sprawie rozwodowej M. H. i Z. H. o sygn. akt X RC 1522/14, że niczym nieuzasadnione jest wliczanie do kosztów utrzymania małoletniego rat spłaty kredytów zaciągniętych na majątek jego matki. Rodzice są bowiem zobowiązani zapewnić dziecku konieczne warunki bytowe i niezależnie od tego, czy matka powoda mieszkałaby sama czy z dzieckiem, część ponoszonych przez nią kosztów byłaby niezmienna (por. k. 130 akt sprawy X RC 1522/14).

Nie jest również uzasadnione opłacanie dziecku obiadów w szkole, jeśli po powrocie do domu otrzymuje ono kolejny obiad.

Z kolei wydatki związane z organizacją (...) Komunii świętej są jednorazowe i w związku z tym nie powinny być uwzględniane w kolejnych okresach wśród usprawiedliwionych kosztów utrzymania małoletniego.

Zdaniem Sądu, bezzasadne jest wysyłanie latem dziecka przez matkę na półkolonie, których koszt wynosi 450 zł za tydzień, skoro może ona zapewnić pieczę nad małoletnim, korzystając z odpowiedniej organizacji i wsparcia członków rodziny, zwłaszcza, że jak przyznała matka powoda, półkolonie odbywały się w miejscowości, w której mieszkają jego dziadkowie albo we współpracy z ojcem dziecka, który często zabierał syna do siebie.

Pozwany przyznał, iż wyraził zgodę na uczęszczanie przez syna do prywatnej szkoły podstawowej (k. 249), a zatem powinien liczyć się z wynikającymi z tego zwiększonymi kosztami utrzymania, które w tej sytuacji należy zaliczyć do usprawiedliwionych.

Zakres możliwości zarobkowych zobowiązanego podlega ocenie z punktu widzenia wynagrodzenia, jakie ten otrzymywałby przy pełnym wykorzystaniu swoich sił i możliwości, nie zaś wynagrodzenia rzeczywiście otrzymywanego. Podkreśla się przy tym, że rodzic winien dzielić się z dziećmi nawet skromnym wynagrodzeniem, a nadto, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie, czy też oddzielnie (por. orzeczenie Sądu Najwyższego z 5 stycznia 1956 r., III Cr 919/55, OSN 1957, poz. 74).

Jeżeli chodzi o możliwości majątkowe i zarobkowe Z. H., to są one wyższe w stosunku do tych, jakie istniały w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie rozwodowej.

Skądinąd należy także wskazać, iż w trakcie przesłuchania w niniejszej sprawie Z. H. otwarcie przyznał, że do kosztów uzyskania przychodu z działalności gospodarczej zaliczał m.in. koszty eksploatacji samochodu i telefonu, których

używał w celach prywatnych (k. 251). Brak jest zatem podstaw do tego, aby te same koszty zaliczyć do wydatków pozwanego, finansowanych z jego dochodu, który pozostaje po odliczeniu od przychodu kosztów jego uzyskania.

Nie należy tracić z pola widzenia faktu, iż zobowiązania finansowe pozwanego przekraczają deklarowane przez niego dochody, czego pozwany nie starał się wyjaśnić, a co obniża wiarygodność jego twierdzeń odnoszących się do jego sytuacji majątkowej. W szczególności, zamiast żądanej przez stronę powodową historii rachunku bankowego, pozwany przedstawił bardzo obszerny plik potwierdzeń poszczególnych operacji na rachunku bankowym, które mogły zostać wygenerowane wybiórczo, z pominięciem innych transakcji, w przeciwieństwie do historii rachunku bankowego, która zawiera ich całokształt. Przedłożone przez pozwanego potwierdzenia operacji na rachunku bankowym mają zatem bardzo ograniczoną moc dowodową.

Od czasu wydania prawomocnego wyroku rozwodowego sytuacja osobista i majątkowa Z. H. nie zmieniła się w sposób istotny, zwłaszcza, że wbrew twierdzeniom o złej sytuacji finansowej, dokonał on zakupu kolejnych dwóch samochodów osobowych. Wezwania do zapłaty są bowiem wskaźnikiem jedynie przejściowych trudności finansowych, szczególnie gdy pociągają za sobą dalszych konsekwencji prawno-finansowe, których pozwany nie wykazał. Okresowe zadłużenie na kwotę ok. 4.000 zł, w stosunku do kosztów uzyskania przychodu opiewających na kwotę kilkudziesięciu tysięcy złotych w skali roku podatkowego, nie powinno zakłócić płynności finansowej firmy, a co zatem idzie – pozwanego. Nadto należy mieć również na uwadze fakt, iż pozwany pomagał swojej matce opłacając czynsz mieszkania, w którym mieszkała, a które faktycznie jest jego własnością. Jeżeli natomiast pozwany nie jest usatysfakcjonowany wysokością uzyskiwanego przez siebie dochodu, to powinien poczynić starania o uaktualnienie swojej wiedzy i umiejętności, aby zacząć wykonywać wyuczony zawód informatyka, który może być bardziej opłacalny finansowo niż aktualnie wykazywane przez niego dochody.

Wobec powyższego, Sąd ocenił możliwości zarobkowe pozwanego na kwotę co najmniej 4.000 zł netto miesięcznie.

Z. H. upatrywał podstawy faktycznej dochodzonego w niniejszej sprawie roszczenia o obniżenie alimentów jedynie w tym, że nie zgadza się na wysokość dotychczas orzeczonych alimentów. Kwestionował również zasadność kosztów utrzymania powoda i ich wzrostu, zarówno co do istoty, jak i wysokości (k. 80-84). W tym kontekście należy z całą mocą podkreślić, iż powództwo o zmianę (podwyższenie albo obniżenie) wysokości alimentów nie stanowi środka odwoławczego od prawomocnego orzeczenia w przedmiocie zasądzenia alimentów dla strony, która jest takim orzeczeniem nieusatysfakcjonowana, ale środek umożliwiający zmianę takiego orzeczenia tylko i wyłącznie wskutek zmiany stosunków faktycznych.

Niewątpliwie koszty utrzymania dziecka obciążają nie tylko matkę, ale również ojca. Z. H. wykonuje kontakty z synem, czyniąc w ten sposób osobiste starania o wychowanie małoletniego. Sąd zważył również na fakt, że Z. H. podczas wykonywania kontaktów z małoletnim w całości finansuje koszty utrzymania syna, co jest niesporne. Należy mieć jednak na uwadze, że wielokrotnie w terminach kontaktów odwoził on małoletniego do swojej matki, po czym sam udawał się do pracy, pozostawiając dziecko pod jej pieczę. Niewątpliwie zaś to matka powoda w znacznie większym zakresie sprawuje pieczę nad nim, co w myśl art. 135 § 2 k.r.o. uzasadniałoby obciążenie pozwanego kosztami utrzymania syna w większym zakresie niż połowa. Z drugiej strony należy wskazać, iż ze względu na wiek i stopień rozwoju małoletniego, w przeciwieństwie do niemowląt i młodszych dzieci, nie wymaga on permanentnej opieki rodziców. Jeżeli chodzi o możliwości zarobkowe i majątkowe M. H., to są one znacznie wyższe od tych, jakie istniały w czasie orzekania przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w sprawie rozwodowej, ponieważ wzrosły z kwoty 4.496 zł miesięcznie do kwoty 5.919 zł miesięcznie, i jako takie przewyższają możliwości zarobkowe pozwanego ustalone przez Sąd.

Mając na uwadze powyższe, Sąd w części uwzględnił żądanie strony powodowej i podwyższył alimenty należne od pozwanego Z. H. na rzecz małoletniego C. H. z kwot po 1.300 zł do kwot po 1.400 zł miesięcznie, począwszy od dnia 5 października 2017 r., w którym pozwany odebrał odpis pozwu, ponieważ od tego dnia powinien liczyć się z koniecznością płacenia wyższych alimentów.

W ocenie Sądu, obecne możliwości majątkowe i zarobkowe Z. H. pozwalają mu na płacenie alimentów na rzecz małoletniego C. H. w kwotach po 1.400 zł miesięcznie. Kwoty te są adekwatne do możliwości zarobkowych i majątkowych Z. H., a zarazem stanowią w przybliżeniu połowę kosztów utrzymania małoletniego.

Z powyżej wskazanych względów, w pozostałej części Sąd nie uwzględnił powództwa głównego i w całości powództwa wzajemnego.

Sąd dokonał oceny zgromadzonych w sprawie dowodów w oparciu o dyspozycję art. 233 § 1 k.p.c. Sąd nadał moc dowodową i przymiot wiarygodności dokumentom zgromadzonym w toku postępowania oraz znajdującym się w aktach sprawy X RC 1522/14, które nie były przez strony kwestionowane ani nie budziły wątpliwości Sądu. Powyższe dowody pozwoliły na ocenę sytuacji majątkowej i zarobkowej rodziców małoletniego.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego, Sąd kierował się złożonymi przez jego matkę zeznaniami i dokumentami, których nie kwestionował pozwany, zweryfikowanych w oparciu o dowody z faktur wykazujących przykładowe zakupy, oraz kierując się doświadczeniem życiowym i zawodowym oraz wiedzą ogólną.

Sąd oparł się również na dowodzie z przesłuchania pozwanego w zakresie, o którym mowa powyżej.

Zgodnie z art. 96 ust. 1 pkt 2 u.k.s.c. strona dochodząca roszczeń alimentacyjnych nie ma obowiązku uiszczenia kosztów sądowych. Stosownie do treści art. 113 ust. 1 u.k.s.c., kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Zasadne jest, zdaniem Sądu, obciążenie pozwanego obowiązkiem zapłaty nieuiszczonych przez stronę powodową kosztów sądowych, które stanowią 5 % dwunastokrotności różnicy między zasądzonymi a dotychczasowymi alimentami. Zgodnie bowiem z art. 22 k.p.c. w sprawach o prawo do świadczeń powtarzających się wartość przedmiotu sporu stanowi suma świadczeń za jeden rok, a stosownie do treści art. 13 ust. 1 u.k.s.c., opłatę stosunkową pobiera się w sprawach o prawa majątkowe; wynosi ona 5 % wartości przedmiotu sporu. Daje to kwotę 60 zł $[(1.400 \text{ zł} - 1.300 \text{ zł}) \times 12 \text{ miesiące} \times 5\%]$.

Zgodnie z art. 100 zd. 1 k.p.c., w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Zważywszy na fakt, iż żądanie strony powodowej zostało uwzględnione w niewielkiej części, a strony pozwanej w ogóle, zasadne jest wzajemne zniesienie między stronami kosztów procesu.

Stosownie do treści art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., sąd z urzędu nadał wyrokowi, przy jego wydaniu, rygor natychmiastowej wykonalności, jeżeli zasądza alimenty – co do rat płatnych po dniu wniesienia powództwa, a co do rat płatnych przed wniesieniem powództwa za okres nie dłuższy niż za trzy miesiące.

Mając na uwadze powyższe, postanowiono jak w sentencji wyroku.